

بگوییم: آنچه به سالی چند پیش از این، طی نامه‌ای از این جانب (در شماره ۲۴) فروردین-اردیبهشت ۱۳۷۳، آینه پژوهش صفحه ۱۱۸ آمده است، دایر بر اینکه جلد اوّل کتاب «مطرح الانظار فی تراجم اطباء الاعصار» تأثیف میرزا عبدالحسین خان فیلسوف ابن حاج میرزا محمد حسن مجتهد زنوزی تبریزی در تبریز چاپ سنگی شده، اشتباه است. صحیح آنکه مرحوم مدرس در ریحانة الادب از نوع چاپ کتاب مذبور سخنی نگفته و اشتباه ناشی از این قلم بوده است!

با اعتبار و تشکر

بهرام حق پرست

مدیریت محترم مجله شریفة آینه پژوهش

با عرض سلام و دعای موفقیت برای شما و همکاران
دانشور، خواهشمند این توضیح را در رابطه با مقاله «نگاهی به
کتاب نتیجه‌الدوله» در شماره ۴۶ یا ۴۷ درج فرمایید:
بخشی از کتاب نتیجه‌الدوله- یعنی سه رساله موجود در
نسخه کتابخانه مرکزی آستان قدس- به سال ۱۳۵۰ ش با مقدمه و
تعليقات عالمنان ادیب و دانشمند فقید، شادروان استاد محمد
نقی بینش، در شماره انتشارات بنیاد فرهنگ ایران چاپ شده
است. امید است پژوهشگران عالیقدرت به نسخه کامل این کتاب
دست یابند و آن را با تصحیح و تحقیق در معرض استفاده همگان
قرار دهند.

با احترام

محمد آصف فکرت

سردبیر محترم مجله وزین آینه پژوهش، دام افاضاته بعد از سلام و ضمن امتنان از درج مقالات مشبع و منسجمی چون «نقد نکته‌ای از یک کتاب» به قلم آقای سرداری نیا در شماره ۴۵ در مقاله معنون به «کتاب شناسی حسام الدین خوئی» ادیب و شاعر برجسته ولیکن گمنام قرن هفتم، نوشته محقق ارجمند آقای علی صدرائی خوئی به مواردی برخوردم که توضیح اهم آنها به قرار زیر است:

الف: در قسمت مربوط به «حاکمان عصر حسام الدین» که یکی از آنان با او همنام بوده، نحوه جملات نخستین طوری است که خواننده خیال می‌کند حسام الدین خوئی پدر «مصطفی‌الدین یولق ارسلان» که ملقب به «ابوالحرب» بوده است، می‌باشد. از طرف دیگر قبیله «قایی» که یولق ارسلان و پدرش «حسام الدین آلب پورک» و همچنین «ناصر الدین محمود» پسر یولق ارسلان بآن قبیله منتبه هستند، به صورت «قایی» (بر وزن «آبی») آورده شده که اشتباه است. یادآوری می‌شود که قبیله «قایی» یکی از بیست و چهار قبیله «اوغوز» می‌باشد که در جامع التواریخ خواجه رشید الدین فضل الله و شجرة تراکمہ ابوالغازی بهادرخان به تفصیل از آنان سخن رفته و در مقدمه «کتاب دده قور قود علی لسان طائفه اوغوزان» به قبیله قایی اشاره شده است.

ب: در مورد آثار قلمی حسام الدین خوئی آمده است که: «این آثار به نظم و نثر فارسی است ...» در حالی که در سطور بعدی در مورد یکی از این آثار می‌خوانیم: «تحفه حسام فرهنگ منظوم ترکی به فارسی است.» که این جمله با جنبه اشتتمالی جمله قبلی منافات دارد. به عبارت دیگر شکننده دایره شمولی آن است!

حال، اگرچه نوبت به هم خورد سوزنی به خود بزنیم و